

Snasen

Snasen tar rallarehatten på
Den klär sig i moln nu mot kvällen
Lågt ner mot björkskogsnivå
Drar sig den ullgråa fällen

Naturen blev plötsligt så undersamt tyst
Julikvälls den blev till moll
Långt inne dagdroppen dagdkåpan kysst
Och fyllt hennes kjortelfäll

Ånnsjön har lagt sig stilla till ro
Sen sydvinden stängde sitt spjäll
Och gråtande lomhonan vilar i bo
På Strömholmens yttersta häll

Svalora kojat på ladugårdstak
Intet hörs kvittra o spela
Inställt har myggen som håller och vak
Med konsert på sin althornsfela

Så dejligt sitta på farstubrokvist
När dagrarne saktligen skrida
Och lyssna till kvällen som tonen har mist
Och undra och vänta och bida

När Snasen mot kvällen tar gråhatten på
Han siar att något ska hända
Att västan och väta, kanske vitt vi kan få
Innan fröjderna åter oss hända

P.J
(Per Jämting, Ånn. Död 1995)